

הצפון אהבת אלויה

יו"ל ע"י מושב בית עוזיאל, על שם הגה"צ הראשלי"צ ר' בן ציון מאיר חי עוזיאל זצוק"ל
הדלקת נרות שבת: 16: 30, צאת השבת: 17: 30, ר"ת: 03: 18

מידת הכרת הטוב (שלומי סויסה)

"ויגדל הילד ותביאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתיהו"
כאשר משה רבינו נולד קרא לו אביו: "חבר", ואמו קראה לו: "יקותיאל".

וכשהניחו אותו ביאור ומצאה אותו בת פרעה, קראה לו: "משה" - "כי מן המים משיתיהו", מני אז נקרא שמו: "משה", כפי שקראה לו בת פרעה.

לכאורה מדוע צריכים להתחשב בשם שקראה לו בת פרעה? והרי מן הדין ראוי היה לקרוא לו "חבר" או "יקותיאל" הדמות אשר קראו לו הוריו! אלא שמכאן אנו לומדים על גודל מעלתה של הכרת הטוב.

מכיוון שבת פרעה היא זו אשר הצילה את משה מו היאור, ואף חרפה את נפשה למענו, על כן נקבע שמו כפי שהיא קראה לו.

חייב כל אדם להכיר טובה לכל מי שהטיב עמו ואפילו אם מדובר בדבר דומם כמו עצים ואבנים.

ובאמת מצינו אצל משה רבינו שנוהר מלהיות כפוי טובה ליאור ולחול אשר הצילו את חיו, שכן בשעה שהיה בתיבה היו גלי היאור נעצרים לפניו ולא שטפו אותו, וכן החול הציל את חיו בשעה שהרג את המצרי, ולא היו לו כלים לחפור באדמה בכדי לקבור אותו.

משום כך לא היכה משה רבינו את היאור במכות דם וצפרדע, וכן לא היכה את החול במכת כינים - זאת כדי שלא להיות כפוי טובה. (הרב מרדכי אליהו זצ"ל).

לע"נ יהודה בן עליזה.

דבר הרב שליט"א: 'נמשלו ישראל לכוכבים'

בתחילת פרשתנו, על הפס' 'ואלה שמות בני ישראל' פירש רש"י "להודיע חיבתם שנמשלו לכוכבים שמוציאם ומכניסם במספר ובשמותם שנאמר: "המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא". אכן, נמשלו ישראל לכוכבים, וזו לא הפעם הראשונה, שהרי כבר קודם לכן נאמר לאברהם "הבט נא השמימה וספור הכוכבים...כה יהיה זרעך". ובכן, מה להם לישראל ולכוכבים?

אם נתחקה אחר בריאת הכוכבים נגלה שכל מטרת בריאתם הייתה לא עבור עצמם, אלא לצורך זולתם, שלאחר שנתמטטה הלבנה בציווי ה' יתברך, ברא עבורה את צבא השמים, הכוכבים, כדי לפייסה, כדי לעודדה וכדי לשמש לה משען וכתף בשעת צערה. נמצאת, כל מהותם של כוכבים להיות נושאים בעול, להשתתף בצער הזולת, לגלות אכפתיות ולהיות שם בשבילו בזמנים קשים.

כך אנו ישראל שנמשלנו לכוכבים. כל מהותינו ותפקידנו עלי אדמות להועיל לזולתנו, לדעת להושיט יד כשצריך, לדעת לצאת קצת מעצמנו ולהסתכל סביבנו, להרגיש יותר, להקשיב יותר, לחדד יותר את חוש השמיעה הפנימי ולזהות את הצורך של זולתנו לכל מה שניתן מצידנו להקל מעליו את עולו, לעודד, להאיר. ממש כמו הכוכבים.

מבט חטוף לאורך דברי הימים של עם ישראל חושף בפנינו הרבה נקודות אור של נשיאה בעול אשר מהם אפשר ללמוד ולשאוב כח להיות גם אנו נושאים בעול עם זולתנו, וגם אם לא בכאלו עוצמות, לפחות מה שניתן בכוחותינו אנו.

מסופר על החפץ חיים שצם ארבעים יום רצופים!!! עבור רפואתו של יהודי וכשבא פעם מאן דהוא לבקשו בביתו שמע זעקות שבר מעלית הגג ולתדהמתו אמרה הרבנית בשלוות נפש, בהיותה רגילה בכגון זה, שהרב כעת מתפלל עבור אשה המתקשה ללדת שכלל לא הכיר!

וכן רבנו ה"באבא סאלי" שקיבל על עצמו ייסורים עבור שלומם של עם ישראל או האדמו"ר מלעלוב שקיבל על עצמו שיתוק בפלג גופו התחתון בשביל הצלחת מבצע בטחוני שנועד להגן על שלומם של אחיו היהודיים.

נבחן את עצמנו לפי ערכינו: האם כשאנו שומעים רעש סירנה של אמבולנס הדוהר לבית חולים, אנו חושבים לומר פרק תהילים לרפואה? האם ידיעה באמצעי התקשורת על פצוע בתאונת דרכים, או אפילו אחד מקרובינו הזקוק לישועה כזו או אחרת, מביאים אותנו לעצור את שטף החיים ולהתייחס? להשתתף? להרגיש מחוברים?

יש לנו ללמוד ממה רבנו שעזב את ארמונו של פרעה על כל תענוגיו והלך לראות בסבלות אחיו, והיה בוכה ונותן כתיפו ומסייע לכל אחד ואחד במלאכה הקשה שנכפתה עליהם. וממי למד זאת משה אם לא מבוראנו אוהבנו שכבר הבטיח ליעקב אנוכי ארד עמך מצרימה וכעת מתגלה למשה בסנה, שיח קוצני, אשר כל ציפור הנכנסת לתוכו מוצאת עצמה כבולה וסבוכה ללא כל אפשרות יציאה, להראות למשה ולכל ישראל עמכם אנוכי בצרה השעבוד, עזבתי את העליונים וכל שרפי מעלה והיכן אני? סבוך וקשור אתכם בניי האהובים בקושי השעבוד. משה זכה להנהיג את ישראל בזכות נכונות זו לתת את כל כולו עבור הזולת, ואחריו, כל אחד ואחד מאיתנו שרוצה להנהיג, להשפיע, שדבריו יהיו נשמעים בבית ובחוץ, להחזיק במידת נושא בעול, זאת משום שבני אדם שסביבנו ניחנו ב'חוש מיוחד' להרגיש מתי ומי רוצה בטובתם באמת ומוכן למסור את עצמו עבור זה אליו הם נקשרים בפניו יפתחו את סגור ליבם ונפשם ובו הם יראו כתובת, לקבל את הכח, שלו הם כל כך זקוקים.

בברכת שבת שלום, הרב בנימין אבוטבול, רב המושב

הודעות

הודאות:

תודה לכל התורמים, הטורחים והמשתתפים בהילולת הצדיק רבי יעקב אבוחצירא שנערכה השבוע, זכות הצדיק תגן בעדינו ובעד כל ישראל אמן.

ניתן לפנות לרב המושב וכן לרבנית בכל עניין או שאלה הלכתית וכד' וכן להארות והערות בנושא העלון.

הרב בנימין 050-4175188
הרבנית לבנה 050-4175288

שיעורי התורה בבית המדרש

חול

א' - ד' : 17: 30 – 18: 10 (הרב בנימין בנושאי פ"ש, הלכה וגמרא)
א' וד' : 18: 10 – 19: 20 (כולל ערב - לימוד עם אברכים)
יום ד' : 20: 30 (הרב בנימין מסכת קידושין)
יום ה' : 18: 10 – 19: 20 (הרב משה תמסטיית ראש כולל ערב, הלכה)
כל יום בין מנחה לערבית – שיעור בהלכה והשקפה

שבת

עונג שבת לבנות בבית משפ' נחשון : 16: 45
עונג שבת לנערים עם הרב בבית המדרש : 20: 00
שיעור ותהילים לבנים בבית הכנסת מניין צעירים : 14: 00
שיעור ותהילים לבנות בבית הרב : 14: 00
שיעור לשבת - בית כנסת מרכזי : 14: 30 (הלכה למעשה)

זמני התפילות

חול

שחרית – 05: 45
מנחה – 16: 20
ערבית – 17: 10

שבת

מנחה קבלת ש' – 16: 30
שחרית – 07: 30
מנחה – 15: 30
ערבית – צאת שבת

סיפור לשבת: 'כוחה של תפילה'

סיפר אחד מגודלי הרבנים בעיר ניו ג'רסי: אישה ישישה בבית אבות נפטרה. ילדיה, שביקרו אותה באופן קבוע ודאגו לצרכיה, מילאו את חובתם והשגישו שתיעשה לה טהרה וקבורה כדן. ביום החמישי ל"שבעה", צלצל הטלפון בבית האבלים. אחת הבנות שישבו שבעה הרימה את השפופרת ומעבר לקו שמעה לא פחות ולא יותר אלא את קול אמה- שנקברה זה עתה. הבת חטפה שוק והתעלפה במקום. המשפחה לא הבינה מה קרה... אבל כעבור דקה הטלפון צלצל שנית ומי אם לא האמא חוזרת ומתקשרת. הפעם הבת לא טרקה את הטלפון אלא הקשיבה: האם התלוננה ושאלה מדוע איש מן המשפחה לא בא לבקרה באותו שבוע?...

המשפחה דהרה לבית האבות והתברר שחל בלבול. אי הבנה מצערת מאד. מי שנפטרה היתה בעצם שותפתה לחדר של האם, והצוות טעה בהודעתו... לאחר שאנשי בית האבות התנצלו כראוי והמשפחה החלה- בשמחה רבה- להסתגל לעובדה שאמם בחיים, הגיע תורם של אנשי בית האבות להזיע. היה עליהם לבצע תפקיד בהחלט לא נעים- להודיע לילדיה של השותפה לחדר, שאמם נפטרה לפני...חמישה ימים.

צוות בית האבות התקשר בדחילו לקרובי האישה ההיא, וניסה להודיע להם בהדרגה ובעדינות על המאורע המצער. אך רק כשהזכירו את שם האם ולפני שאפילו הספיקו לדווח לילדים מה קרה, הודיעו אלה בגסות רוח ובחוצפה, כי אם שיחת טלפון זו יש לה קשר כלשהו לאימם- הם לא מעוניינים לדעת.

הם אמרו לצוות בית האבות כי "אימנו מבזבזת את זמנה כל היום וכל יום רק על תפילות, ואמירת תהילים", ואחר כך הוסיפו- "והדבר היחיד שהיא מתפללת עליו הוא, שכאשר תסתלק מן העולם תזכה לטקס קבורה יהודי כדן. אבל", התאכזרו הילדים, "אנחנו 'נסדר' אותה. כשהיא תמות לא נמלא את רצונה, ולא נערוך לה טקס יהודי דתי".

אנשי בית האבות הסבירו להם שכבר מאוחר מכדי לבצע את זממם, כיון שהיא נפטרה ואף זכתה לקבורה כהלכה! - - -

אמר הרב: התבוננו בכוחה של תפילה. ראו כיצד הקב"ה "הופך" את העולם כדי להיענות לתפילה! הישישה הצדקנית, למרות שהכירה את נפש ילדיה אשר סטו מן הדרך והיתה בטוחה שלא יצייתו לה, לא וויתרה לרגע ופנתה לעזרת הבורא בתפילה לדבר אחד - קבורה כהלכה. והקב"ה סיבב את כל הבלבול הזה כדי לענות לתפילותיה.

הילולא דצדיקיא: רבי יעקב אבוחצירא (טל אליהו)

רבי יעקב אבוחצירא ה"אביר- יעקב" זכר צדיק וקדוש לברכה נפטר ב-כ' טבת, השבוע נערכה במושב הילולת הצדיק זכותו תגן עלינו.

הרב נולד בשנת ה'תקס"ו (1805) בעיר תאפילאלת שבמרוקו. בצעירותו למד תורה, משנה ותלמוד מפי אביו החכם הרב מסעוד אבוחצירא. לאחר שהוסמך לרבנות בגיל צעיר על ידי הרב ישועה דנינו, החל לשמש כמנהיג הקהילה ב-תאפיללת, ושימש גם כרב ודרשן. בני העיר סיפרו כי היה עוסק בתורה הקדושה יום ולילה ולמד בבית המדרש במשך כל השבוע, ממוצאי שבת עד ליל שבת לביתו היה מגיע רק בשבתות.

הרב הקפיד ב-גיוס תרומות לנזקקים ובמתן צדקה ובני ביתו היו ידועים בהכנסת אורחים. על אף עיסוקו בתורת הקבלה התנגד ללימוד הקבלה בלי לימוד תורה, גמרא, הלכות ופוסקים. שמו נודע כצדיק פועל ישועות, כמי שגוזר והקב"ה מקיים, ורבים הגיעו אליו לקבל ברכה ולהיוושע.

הרב ניסה לעלות לארץ ישראל שש פעמים, אך בכל פעם נתקל בהתנגדות נחרצת מפני בני הקהילה שראו בו אב ומורה דרך. בשנת ה'תר"מ (1879) הצליח לשכנע את בני הקהילה בתאפילאלת, שבנו רבי מסעוד, יכול לשמש כ-רב הקהילה במקומו. לאחר שקיבל את ברכתה של הקהילה החל במסע לארץ ישראל. בדרכו עבר דרך אלג'יריה, תוניסיה לוב ומצרים. ב-ט"ו בטבת באותה שנה הגיע אל העיר אלכסנדריה שבמצרים, שהה בה מעט וב-י"ז בטבת יצא אל העיר דמנהור. ב-בואו ל-דמנהור חלה הרב ולא עמד ב-חוליו. הוא נפטר ב-כ' בטבת ה'תר"מ ו-נקבר בדמנהור.

ספריו: מחשוף הלבן - על התורה על פי הקבלה, מעגלי צדק - על התני"ך, אלף בינה - על ספר תהילים, בגדי השרד - הגדה של פסח על פי הקבלה, גנזי מלך - על השבת, שערי תשובה, שערי ארוכה - מוסר, דורש טוב - דרשות שונות, יגל יעקב - פיוטים, לבונה זכה - על התלמוד, פיתוחי חותם - על התורה, יורו משפטיך ליעקב - שו"ת, שבת קודש - שלא הודפס, חיבור על עץ החיים שאף הוא לא ראה אור ונשרף מיד עם כתיבתו.

בניו: רבי מסעוד, רבי אהרון, רבי אברהם ורבי יצחק (מחבר הפיוט 'אעופה אשכונה') המשיכו את דרכו ועסקו בתורה הקדושה ובהאדרתה. בנותיו: מרת פריחה והבת אסתר - "ללה סטי" אשת רבי מכלוף אדהאון.

נכדיו הידועים של רבי יעקב אבוחצירא: רבי ישראל ה"בבא סאלי", רבי יצחק ה"בבא חאקי" כיהן כ-רב העיר רמלה, ורבי דוד שנקרא 'עטרת ראשינו' שהוצא להורג ב-מרוקו ומת על קידוש ה'. על שמו של רבי יעקב אבו חצירא נקרא היישוב כוכב יעקב שבמועצה אזורית מטה בנימין. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל. אמן.

פינת ההלכה: מהלכות ערב שבת

מצווה לרחוץ כל גופו ולחוף את ראשו בערב שבת במים חמים לכבוד שבת. ואם אינו יכול להתרחץ כל גופו, יתרחץ לכל הפחות פניו וידיו בחמין. ויש להיזהר שלא לרחוץ כל כך סמוך לחשיכה שלא יבוא לידי חשש חילול שבת ונכון יותר להתרחץ ביום שישי שאז ניכר שהוא מתרחץ לכבוד שבת.

אם היו שערות ראשו גדולות, מצווה לגלחן בערב לכבוד שבת. וכשחל ראש חודש ביום שישי מותר מעיקר הדין להסתפר לכבוד שבת. ואם היו ציפורניו גדולות מצווה ליתן לכבוד שבת.

יסדר שולחנו ויציע כל המיטות שבבית, ויתקן את כל ענייני הבית כדי שימצאנו ערוך ומסודר בבואו מבית הכנסת. ואמרו חז"ל, שני מלאכי השרת מלווים לו לאדם בערב שבת מבית הכנסת לביתו, אחד מלאך טוב ואחד מלאך רע, כשבא לביתו ומצא נר דלוק ושולחן ערוך ומיטה מוצעת, מלאך טוב אומר: "יהי רצון שיהא כן לשבת הבאה", ומלאך רע עונה "אמן" בעל כורחו. ואם לאו ההיפך חס ושלום.